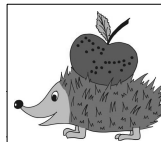

Když jsme si poprvé šli projít trasu, bylo brzy ráno začátkem léta a sluníčko zlatě ozařovalo dvě čtvrtiny jinak modré oblohy. Na pokoji to vypadalo jako v tanku – z bíle povlečené postele byla vidět pouze polovina, dalších 37,5% zakrývali modří plyšovi sloni a zbytek jako by v tom bordelu nadobro zmizel. Kolem okna nám poletovali sršni, kteří byli z poloviny černí a z poloviny žlutí, radši jsme co nejrychleji vyrazili na trasu. Zaujal nás nový chodník před kolejí, který byl dlážděn z červených a bílých dlaždic, přičemž červených byla sotva desetina.

Z metra jsme vystoupili na Andělu a hned se na nás hnali lidi a nutili nám letáčky, polovina jich dávala letáčky bílé, 37,5% letáčky modré a těch ostatních jsme si raději nevšimli. V parku Na Skalce poletovali motýlci, bělásci, kterých bylo 88,8%, výrazně převažovali nad modrásky. Jezírko bylo krásné, i když nebylo zcela napuštěné, takže devítinu původní modré plochy zabírala bílá socha uprostřed. Na záhonech vedle navíc rostly květiny, na jednom narcisy a na druhém tulipány.

Jelikož nám vyhládlo, dali jsme si svačinku – měli jsme bílý jogurt s borůvkovou marmeládou, přičemž jogurtu bylo 8x více než marmelády.

Asi polovinu trasy jsme šli ve stínu, zbytek na pálcím sluníčku. Navíc jsme půlku cesty šli po modré a zbytek po červené turistické značce. Prošli jsme kolem dvou kontejnerů – první byl na plasty, druhý na papír. Na devátém stanovišti jsme se opět mohli občerstvit, jelikož u cesty rostly špendlíky, na jednom stromě červené a na druhém žluté, mňam. Marťa byl nešika a na původně bílém tričku udělal dvě velké červené skrvny od špendlíkové šťávy, které pokryly zhruba půlku trička. Meggy byla ještě větší nešika a své žluté tričko si z půlky zamazala v černém blátě, když zakopla. Tak jsme radši už šli domů, stejně slunce začalo zapadat a polovinu modré oblohy pokrývaly červánky.

10. HABR

*Nezapomeňte po vyzvednutí
zadat do systému název šifry!*

Když jsme si poprvé šli projít trasu, bylo brzy ráno začátkem léta a sluníčko zlatě ozařovalo dvě čtvrtiny jinak modré oblohy. Na pokoji to vypadalo jako v tanku – z bíle povlečené postele byla vidět pouze polovina, dalších 37,5% zakrývali modří plyšovi sloni a zbytek jako by v tom bordelu nadobro zmizel. Kolem okna nám poletovali sršni, kteří byli z poloviny černí a z poloviny žlutí, radši jsme co nejrychleji vyrazili na trasu. Zaujal nás nový chodník před kolejí, který byl dlážděn z červených a bílých dlaždic, přičemž červených byla sotva desetina.

Z metra jsme vystoupili na Andělu a hned se na nás hnali lidi a nutili nám letáčky, polovina jich dávala letáčky bílé, 37,5% letáčky modré a těch ostatních jsme si raději nevšimli. V parku Na Skalce poletovali motýlci, bělásci, kterých bylo 88,8%, výrazně převažovali nad modrásky. Jezírko bylo krásné, i když nebylo zcela napuštěné, takže devítinu původní modré plochy zabírala bílá socha uprostřed. Na záhonech vedle navíc rostly květiny, na jednom narcisy a na druhém tulipány.

Jelikož nám vyhládlo, dali jsme si svačinku – měli jsme bílý jogurt s borůvkovou marmeládou, přičemž jogurtu bylo 8x více než marmelády.

Asi polovinu trasy jsme šli ve stínu, zbytek na pálcím sluníčku. Navíc jsme půlku cesty šli po modré a zbytek po červené turistické značce. Prošli jsme kolem dvou kontejnerů – první byl na plasty, druhý na papír. Na devátém stanovišti jsme se opět mohli občerstvit, jelikož u cesty rostly špendlíky, na jednom stromě červené a na druhém žluté, mňam. Marťa byl nešika a na původně bílém tričku udělal dvě velké červené skrvny od špendlíkové šťávy, které pokryly zhruba půlku trička. Meggy byla ještě větší nešika a své žluté tričko si z půlky zamazala v černém blátě, když zakopla. Tak jsme radši už šli domů, stejně slunce začalo zapadat a polovinu modré oblohy pokrývaly červánky.